

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

Sindssygehospital i Nykøbing, og i Tiden fra 1916 til 1927 skete der i Holbæk Amt 31 Selvmord i Sindssyge. I de første 6 Aar, 1916 til 1921 inklusive, skete der i Holbæk Amt, den Gang der var Plads nok — Hospitalet kunde tage alle dem, der mødte —, 16 Selvmord. I de følgende 6 Aar, 1922 til 1927, da Pladsmangelen begyndte at gøre sig gældende, skete der 15 Selvmord. Altsaa i de 6 Aar, da der var rigelig Plads, skete der flere Selvmord end i de 6 Aar, da det kneb med Plads. Hvad enten der er Plads nok eller Pladsmangel, vil der altid ske Selvmord i Holbæk Amt og i alle Landets øvrige Amter. Som Argument for et stort nyt Sindssygehospital har disse Selvmord absolut intet Værd. Selvmord sker ofte — og oftest — i Anfald af Sindssyge hos tilsyneladende raske Personer, og selv om der oprettedes 10 nye Sindssygehospitaler, kan vi ikke hindre Selvmord i Holbæk Amt eller i andre Amter. Alt det burde den Embedslæge i Holbæk, som har anført dette Argument, have vidst, inden han kastede disse Selvmordere i Armene paa det ærede Medlem Fru Elna Munch. Den statistiske Undersøgelse, som Sindssygelægerne har foretaget for at konstatere Pladsmangelen, kan jeg overhovedet ikke tage alvorligt. Den viser kun det, som vi forud vidste, at Statistik er en saare vanskelig Sag, og dertil, at Sindssygelægerne har meget lidt Forstand paa Statistik. Bl. a. har de Herrer Sindssygelæger overhovedet ikke sikret sig, at samme Patient ikke er optaget to, tre eller endnu flere Gange, og en Statistik af den Art kan jeg ikke beskæftige mig med. Men den viser en Ting til: at nogle af Lægerne ikke tager det saa nøje med Behandlingen af de sindssyge. To Læger i Sorø Amt klager over Pladsforholdene og skriver, at de helt har undladt at indstille deres Patienter til Sindssygehospitaler paa Grund af Pladsmangelen. Sorø henhører under Vordingborg Sindssygehospital, og paa Vordingborg Sindssygehospital har der længe været et tilstrækkeligt Antal Pladser ledige. Det ærede Medlem Fru Elna Munch ankede ved sidste Finanslovbehandling over, at der endog stod 70 Pladser ledige paa Vordingborg Sindssygeanstalt; saa naar disse Læger slutter sig til Klagerne over Pladsmangelen, maa vi andre have Lov til at klage over deres liden Hensyntagen til de virkelige Forhold.

Det ærede Medlem vil imidlertid foruden Augustenborg have et stort nyt Sinds-

sygehospital til 800 Patienter, og dertil ønsker det ærede Medlem et stort nyt Stats-hospital for Nervepatienter. Men hvor i al Verden skulde jeg skaffe Penge fra hertil! Hvis jeg virkelig formaaede den højtærede Finansminister til at skaffe Pengene, maatte vi laane 10, 12 eller flere Millioner Kroner. Og hvis den højtærede Finansminister gik med hertil, vilde det ærede Medlem Fru Elna Munch øjeblikkelig anklage ham for at skaffe forøgede Statslaan og forøge Statens Udgifter til ingen Nytte, og det med Rette. Nu er det saadan, at de sindssyges Antal her i Landet vokser proportionalt med Befolkningen, og vi maa i Virkeligheden regne med, at der maa mindst 50 nye Pladser til hvert Aar for at tilfredsstille Behovet. Fra den 14. December 1926, da jeg overtog Sundhedsministeriet, og indtil den 1. April 1929, naar Hvedholm bliver aabnet for sindssyge, altsaa i Løbet af godt 2 Aar, vil der imidlertid være fremskaffet 284 nye Pladser, altsaa langt mere end svarende til Befolkningstilvæksten, og samtidig vil der til April, ved Indretningen af Aandssvegeanstalter i Rødbyhavn og ved Løgumgaard, være fremskaffet 530 Pladser til aandssvege. Regeringen har altsaa i høj Grad draget Omsorg baade for de sindssyge og for de aandssvege, og den har endda i ikke ringe Grad bødet paa, hvad den forrige Regering har forsømt. Burde saa omsider ikke disse Angreb paa Pladsmangelen, saa det ene, saa det andet Sted, forstumme? Der arbejdes i Virkeligheden støt og roligt i den rigtige Retning.

Endelig kom det ærede Medlem Fru Elna Munch ind paa Spørgsmaalet om Sygeplejerskers Autorisation og om Oprettelse af et stort, nyt Nervehospital, men angaaende disse to Spørgsmaal kan jeg hen-vise til mine Udtalelser ved forrige Finanslovbehandling, hvor jeg tror, jeg besvarede dem fyldestgørende.

Til det ærede Medlem Hr. Sneum skal jeg angaaende hans Udtalelser om Bødebestemmelserne i Vaccinationsloven bemærke, at det vil være naturligt at vente med at foreslaa Ændringer heri, indtil den nedsatte Kommission om Vaccination har afgivet Betænkning. Jeg skal gerne anmode Kommissionen om at tage disse Bødebestemmelser under Overvejelse, og jeg skal søge en Forhandling med Justitsministeriet derom, eventuelt søge at fremskaffe Forslag til Ændringer. Til det ærede Medlems Anker over Arbejderforsikringsraadet skal jeg med Hensyn til den første bemærke, at den Fejltagelse, der er sket i Forsikringsraadet, blev jo meget hurtigt redresseret ved